

ประกาศแผ่นดิน

พระเยซูทรงเดินทางไปตามเมือง ตามหมู่บ้าน เพื่อ
ประกาศแผ่นดินของพระเจ้า

ลูกา 8:1

ข่าวดีแบบนี้ ไม่เคยมีมาก่อนในแผ่นดิน ก่อนหน้านี้
ประชาชนถูกสอนว่า พวกเขาจะเข้าหาพระเจ้าได้ ก็
ผ่านเหล่าธรรมาจารย์ ต้องถวายเครื่องบูชา
ข่าวดีนี้คือ คนทุกคน กลับใจใหม่ได้ และพระเจ้าจะทรง
รับเขาเป็นบุตรของพระองค์ ไม่ต้องถวายเครื่องบูชา
แบบเดิมอีกต่อไป

ผู้ช่วยของพระเยซู

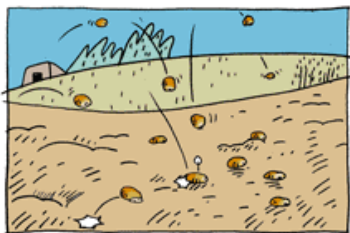
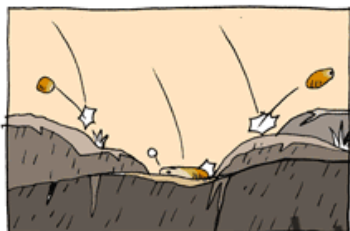

ลูกา 8:2-3

นอกจากสาวก 12 คนที่ตามพระเยซู ยังมีกลุ่มผู้ติดตามที่เป็นผู้หญิง ซึ่งพวกเธอเป็นคนที่ได้รับการช่วยเหลือจากพระเยซูมาก่อน บางคนเคยป่วยหนัก มารีย์ มักดาลาเคยมีผีเข้า "พระเยซูไล่ผี 7 ตนออกจากฉัน"

โจอันนา ภรรยาของหัวหน้าคนรับใช้ในบ้านของเฮโรด และสุสันนา และก็ยังเป็นผู้หญิงอีกหลายคน พวกเธอช่วยในการประกาศ และช่วยจัดหาอาหารให้พระเยซู และสาวกที่ทำงานหนักในการสอน และการดูแลประชาชน

อุปมาเมล็ดพืชที่หว่านไป

www.bubee.net

ลูกา 8:5-8

วันหนึ่ง มีคนจำนวนมากรวมกันเข้ามามาหาพระเยซู พวกเขามาจากเมืองโน้น เมืองนี้ รอบ ๆ พอได้ข่าวว่า พระเยซูอยู่ตรงไหน พวกเขาก็จะบอกต่อ ๆ กันไป และพากันเดินทางมาหาพระองค์ ไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย กันเลย

วันนั้น พระเยซูทรงเล่าเรื่องอุปมาให้เขาฟัง มีผู้หว่านคนหนึ่ง ออกไปในทุ่งเพื่อหว่านเมล็ดพันธุ์พืช ขณะที่เขาหว่านนั้น เมล็ดพันธุ์ก็ตกไปหลาย ๆ ที่ แม้เขาจะหว่านอยู่ในทุ่ง แต่ก็อดไม่ได้ที่เมล็ดนั้นจะปลิวไปตกที่อื่นบ้าง ตกที่ไหนบ้างล่ะ ?

ก็ตกตามทางเดิน... ก็จะถูกเหยียบบย้ำ และมีนกมาจิกกิน ตกที่หิน เมล็ดจะงอกขึ้นไม่นาน แล้วก็เหี่ยวเฉา เพราะไม่มีดินขึ้น ๆ

ตกที่กลางต้นหนาม... พอขึ้นเป็นต้นกล้า ก็ต้องขยาด ต่อต้นหนามที่ขึ้นมาปกคลุม

แต่มีเมล็ดพันธุ์หลายเมล็ด ตกที่ดินดี ๆ ต้นกล้างอกขึ้น .. และเกิดผลตามพันธุ์ของมันเกิดผลเป็นร้อยเท่า เมื่อพระเยซูทรงเล่าเสร็จ ก็ตรัสว่า "ใครมีหู ก็จงฟังเถิด"

เก็บให้ศิษย์ได้รู้

ลูกา 8:9-10

ศิษย์ของพระเยซูถามว่า "ท่านอาจารย์ขอรับ อุปมาที่พระองค์ทรงเล่าหมายความว่าอย่างไร"

พระองค์ทรงตอบว่า " ก็เพื่อให้ศิษย์รู้ความลับแห่งแผ่นดินของพระเจ้าไว้ แต่สำหรับผู้อื่นแล้ว ต้องให้เขาฟังเป็นคำอุปมา เพื่อเมื่อเขาดูก็ไม่เห็น ได้ยิน ก็ไม่เข้าใจ..."

ความหมายของอุปมา

ลูกา 8:11

เมล็ดพันธุ์พืชนั้น หมายถึงพระคำของพระเจ้า ...

"พระคำของพระเจ้า เป็นเมล็ดพืชหรือขอรับ?"

"ใช่แล้ว"

เมล็ดที่ตกตามทาง

ลูกา 8:12

ที่พระเจ้าตักตามหนทาง หมายถึงคนที่ได้ยืมแล้ว พอได้ยืม ก็มีการมาขโมยเอาพระคำนั้นไปจากใจ..

ไม่ให้เขาคิดถึงมันอีกเลย

ทำให้เขาลืมไปเสีย

ดังนั้น เขาจึงไม่ได้มีโอกาสดูตรงสิ่งที่ได้ยืม

จึงไม่ได้เชื่อ แล้วเขาจึงไม่รอด

เมล็ดที่ตกบนหิน

ลูกา 8:13

ส่วนพระคำที่ตกบนหิน หมายถึงคนที่ยินแล้วก็รับไว้ ดีใจ
มากที่ได้ยินพระคำนั้น

เขาเชื่อแล้วด้วย แต่ไม่มีรากฝังลงไป

ยังไม่ได้คิดใคร่ครวญพระคำนั้นอย่างจริงจัง ... a

เมื่อเขาถูกล่อลวง ให้ไปเชื่ออย่างอื่น ไปทำอย่างอื่น

เขาก็ทำตามสิ่งที่ได้ยินใหม่ พระคำที่เขาเคยรับนั้น

... หายไปจากความคิดของเขา จึงไม่เกิดผล

เมล็ดที่ตกกลางหนาม

ลูกา 8:14

พระคำที่ตกกลางหนามคือ เขาได้ยินพระคำแล้ว เชื่อแล้ว กำลังจะโต ...

แต่..มีสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตที่ทำให้เขากังวล จะต้องทำโน่นนี่ จะต้องหาเงิน จะต้องไปเที่ยว จะต้องอย่างโน้นอย่างนี้ ไม่มีเวลาคิดเรื่องของพระเจ้าเลย ไม่มีเวลาอ่านพระคำ เขาอ่านแต่เรื่องของตัวเอง... พวกเขาจึงไม่เติบโตสักที

เมล็ดที่ตกในดินดี

ลูกา 8:15

ส่วนพระคำที่ตกในดินดีคือ คนที่ได้ยินพระคำของพระเจ้าแล้ว

ก็รับไว้ จำไว้ในใจ คิด ใคร่ครวญทุกวัน

อดทน เชื่อฟังทำตามพระคำของพระเจ้าที่ได้ยิน

... คนที่เป็นอย่างนี้ก็เติบโต มีผลดงามมากมาย....

ความพากเพียรเป็นกุญแจแห่งความสำเร็จ

จุดตะเกียงที่ไหนดี?

ลูกา 8:16-18

ไม่มีใครหรอก ที่จะจุดตะเกียงที่ให้แสงสว่าง
แล้วเอางี้ไปครอบไว้ ให้มันมืด
หรือเอาตะเกียงไปวางไว้ใต้เตียง
เมื่อจุดตะเกียง ผู้จุดก็จะตั้งมันไว้บนเชิงตะเกียง
ทำให้แสงสว่างส่องไปทั่ว ๆ

สิ่งที่ซ่อนจะปรากฏ สิ่งที่ปิดบังไว้จะเป็นที่รู้กันไปทั่ว

ให้เราจดล่อต่อสิ่งที่ได้ยิน เพราะผู้ที่มีแล้ว พระเจ้าจะ
ทรงเพิ่มเติมให้เขาอีก แต่คนที่ไม่มี แม้ที่เขาคิดว่า
เขามีอยู่ ก็ทรงเอาไปจากเขา

ญาติแท้

ลูกา 8:19-21

วันหนึ่ง ขณะที่พระเยซูทรงอยู่กับประชาชนมากมาย พวกเขาห้อมล้อมพระองค์จนแทบมองไม่เห็นว่ ทรงอยู่ตรงไหน.

มีคนมาทูลว่า "ท่านขอรับ.. คุณแม่ และน้องชายของท่านอยู่ข้างนอก พวกเขาอยากพบท่านขอรับ" พระเยซูทรงรับรู้ และทรงหันไปหาคนที่ชุมนุมกันอยู่ ตรัสว่า "แม่ และน้อง ๆ ของเราก็คือ คนที่ได้ฟังพระคำของพระเจ้า และกระทำตามนั้น" ผู้คนไม่นึกว่าพระองค์จะทรงพูดอย่างนั้น...

พายุที่ไม่คาดฝัน

ลูกา 8:22-24

วันหนึ่ง พระเยซูทรงลงเรือพร้อมกับศิษย์ทั้งหลาย พวกเขาก็ถอยเรือออกไปเพื่อข้ามไปยังทะเลสาบอีกฝั่ง แต่ขณะที่เรือแล่นไป พระเยซูทรงหลับ และเกิดพายุขึ้นอย่างไม่คาดฝัน

ในเวลาเดียวกัน น้ำโถมเข้ามาในเรือ รวดเร็ว รุนแรง ทุกคนต่างตกใจร้องโวยวายกัน พวกเขาไปปลุกพระเยซู

“ท่านอาจารย์เจ้าข้า ช่วยด้วย พวกเรากำลังจะจมน้ำตาย!”

ผู้ปราบพายุ

ลูกา 22:24-25

พระเยซูทรงตื่นขึ้น และทรงลุกขึ้นมา... กล่าวกับลม
และน้ำทะเลว่า "จงสงบเถอะ"

เพียงแค่นั้น คลื่นลมก็หยุดสงบเงียบ

เหลือเชื่อจริง ๆ! ทรงหันมาถามศิษย์ของพระองค์ว่า
"ความเชื่อของเจ้าอยู่ที่ไหนกัน?" พวกเขาไม่ตอบ แต่
กลับซุบซิบกันว่า ...

"ท่านผู้นี้เป็นใครกัน จึงบัญชาลมกับน้ำได้ ? และมันก็
เชื่อฟังท่านด้วย"

เมื่อผีพบพระเยซู

ลูกา 8:26-29

ต่อมา พระเยซูกับศิษย์ ก็ลงเรือไปจนถึงเมืองการาชา
ตรงข้ามกาลิลี

ที่นั่น ชายคนหนึ่งมีผีสิง ไม่ใส่เสื้อผ้า ไม่อยู่ในบ้าน
... แต่กลับไปอยู่ตามที่ฝังศพ ตามถ้ำเก็บศพ เขาเคยถูกล่ามโซ่
แต่หักโซ่ตรวนออก ไม่มีใครทนการแผลงฤทธิ์
ของผีในตัวเขาได้

พระเยซูทรงสั่งให้ผีโสโครกออกมาจากเขา ทำให้เขา
ร้องลั่นเสียงดังจนคนตกใจไปทั่ว รีบเข้ามากราบพระองค์
ตะโกนว่า "พระเยซู องค์พระบุตรพระเจ้าสูงสุด!
มายุงกับพวกเราทำไม... อย่างนะ ขอพระองค์อย่า
ทรมานพวกข้าเลย!" "เจ้าชื่ออะไร?" พระเยซูตรัสถาม
เขาตอบว่า "ซีอากอง ขอรับ" เป็นเพราะมีผีหลายตนสิง
อยู่ในตัวเขา !

ผีสิงหมู

ลูกา 8:30-33

เจ้าผีทั้งกองมันรู้ว่า ครึ่งนี้ ต้องออกจากชายเคาะห์ร้าย
แน่นอนไม่มีทางที่จะได้อยู่ต่อไป เพราะพระบุตรพระเจ้า
ได้ทรงสั่งให้มันออกมาแล้ว แต่... ขอต่อรองหน่อย

“ขออย่าทรงส่งพวกเราไปนรกขอรับ.... นั่น มีหมูฝูง
ใหญ่หากินอยู่ตรงนั้น ขอให้พวกเราเข้าไปสิงในหมูก็
แล้วกัน นะขอรับ” “อย่างนั้นก็ได้” พระเยซูทรง

อนุญาต

วิซซซซซซซ.....

มันพากันออกมาจากชายผู้นั้น เข้าไปอยู่ในหมูทั้งฝูง
ตามอำเภอใจอยากสิงตัวไหน ก็เข้าตัวนั้น เมื่อผีเข้าสิง
หมู มันก็เกิดอาการ ผิดปกติ

ร้อง...**อึดดดดดด** ...แล้วมันก็พร้อมใจกันวิ่งมุ่งหน้า
ไปยังหน้าผา กระโจนลงน้ำกัน **ตูม! ตูม! ตูมมม**
มันสำลัคน้ำตายกันหมด

พระเยซู อย่าอยู่เลยขอรับ

ลูกา 8:34-38

เรื่องหมูกระโจนลงน้ำไปทั้งฝูง เป็นเรื่องใหญ่มาก....
คนเลี้ยงหมู เห็นเหตุการณ์ทั้งหมดจึงรีบเข้าไปเล่า
เหตุการณ์ทั้งในเมือง และนอกเมือง ชาวหมูกระโจน
น้ำจึงแพร่กระจายไปทั่วแถบนั้น ผู้คนจึงพากันมายัง
สถานที่เกิดเหตุ เมื่อพวกเขามาถึงพระเยซู ก็เห็นคนที่
เคยมีผีสิงนุ่งห่มเสื้อผ้า นั่งใกล้พระบาทพระเยซู
แทนที่จะดีใจกับการเป็นปกติของชายคนนั้น พวกเขา
พากันกลัว

“พระเยซูขอรับ โปรดอย่าอยู่ที่เมืองของเราเลย
ขอทรงไปที่อื่นเกิด....” พวกเขาเกรงว่า สัตว์ฝูงอื่นจะ
โดนอย่างเจ้าฝูงหมู่นี้..... เพื่อน ๆ คิดว่าอย่างไร
ครับ พระเยซูจะทรงอยู่ต่อ หรือไปดี....??

เจ้ากลับบ้านเถอะ

ลูกา 8:38-39

เมื่อชายคนที่เคยถูกผีทั้งกองสิงอยู่ เห็นพระองค์จะไป
"ท่านเยชูขอรับ หากท่านจะไปจากเมืองนี้ กระผมขอ
ตามพระองค์ไปด้วย " พระเยซูทรงหันมาหาเขา
"กลับไปบ้านของเจ้าเถอะ ไปเล่าว่า พระเจ้าทรงทำ
อะไรให้เจ้าบ้าง"

เขายัง ... พระองค์ไม่อนุญาตให้เขาไปด้วย
แต่กลับทรงสั่งให้เขาไปบอกชาวดีนัสกับเพื่อน ๆ
แล้วพระเยซูก็ลงเรือจากเขาไป

เขาจึงกลับบ้าน และไปเล่าให้คนทั้งเมืองให้รู้ถึงการ
ช่วยเหลือของพระเจ้าที่มีต่อเขา

"เจ้ารู้ไหม ช้านะ มีชีวิตใหม่เลยละ ตอนนี ไม่มีผีสิง
แล้วนี่เป็นเพราะท่านเยชูทรงเมตตาข้า....ทั้ง ๆ ที่ข้า
ไม่ได้ขอเลย"

หายป่วยทันที!

ลูกา 8:40-44

แล้ว ก็มาพบกับฝูงชนที่รอต้อนรับ ในหมู่คนเหล่านั้น มีชายคนหนึ่งที่กำลังร้อนใจยิ่งนัก เขามากrabที่พระบาทของพระเยซู ผู้คนเห็นแล้วต่างตกใจกันไปตาม ๆ กัน นายธรรมศาลาผู้นี้คือท่านไยรัส "ท่านเยซูขอรับโปรดไปที่บ้านของกระผมเดี๋ยวนี้ด้วยขอรับ ลูกสาวอายุ 12 ปีเท่านั้น ลูกกำลังป่วยหนักเกือบจะตายอยู่แล้ว ท่านกรุณาด้วยนะขอรับ" เขาน้ำตาไหลพราก พระเยซูรับทราบและทรงเดินไปกับเขาทันที ฝูงชนก็เบียดกันตามไป

ขณะนั้นเอง ผู้หญิงคนหนึ่ง เป็นโรคเลือดตกมา 12 ปี ไม่มีหมอคนใด รักษาเธอได้ ผินของเธอมรดไปกับค่ายาค่าหมอ... บัดนี้ เธอเป็นผู้หญิงมีแต่ตัว กับโรคร้าย เธอก็เบียดเข้ามาทางข้างหลัง และแตะต้องชายเสื้อของพระเยซู ทันใดนั้น เลือดที่ตกอยู่ ก็หยุดทันที!

ไปเป็นสุขเถอะ

ลูกา 8:45-48

โอ.. เธอยิ้มด้วยความยินดี เพราะโลหิตที่ตกอยู่นั้นหยุด
ทันที แต่... ยิ้มของเธอกลายเป็นตกใจ... เพราะพระเยซู
ตรัสถามขึ้นมาว่า "ใครมาแตะต้องตัวเรา?" พระองค์
ทราบว่ ใคร แต่... ก็ทรงถามเพื่อให้ผู้นั้นได้ตอบ เธอ
ตกใจมาก ส่วนสาวกก็ง "ท่านอาจารย์ขอรับ ผู้คน
เบียดเสียดกันอย่างนี้ ใครๆ ก็โดนตัวท่านทั้งนั้น" "มี
คนหนึ่งแตะต้องเรา เพราะเรารู้สึกว่า มีฤทธิ์ชานออก
จากตัวเรา" ... โอ... ฉันคงต้องสารภาพ เธอคิด แล้ว
ก็กล่าวขึ้นมา "ท่านเยซูเจ้าข้า ดิฉันป่วยมาหลายปี
แล้ว เมื่อพระองค์มาทางนี้ ดิฉันแน่ใจว่า เพียงแตะ
ชายเสื้อของพระองค์ ดิฉันต้องหายเป็นแน่... เพราะท่าน
ทรงฤทธิ์ สามารถให้คนหายโรคได้" พระเยซูทรงตอบ
เธออย่างที่ทำให้เธอโล่งใจที่สุดในชีวิต "ลูกสาวเอ๋ย ไป
เถอะ ไปอย่างเป็นสุข... ที่เจ้าหายโรคนั้น ก็เพราะเจ้า
เชื่อไงละ "

สายไปแล้วท่าน

ลูกา8:49-51

ขณะที่พระเยซูตรัสกับหญิงที่หายโรค แล้วทุกคนต่างดีใจกันนั้นเองก็มีคนหนึ่งกระหืดกระหอบเข้ามาในฝูงชน กล่าวแก่ไยรัสว่า "นายท่านขอรับ ไม่ต้องรบกวน ท่านอาจารย์แล้ว เพราะว่า ลูกสาวน้อยของท่านสิ้นลม ไปสักพักนี้เอง"

ไยรัสตกใจแทบสิ้นสติ.... แต่พระเยซูตรัสว่า "อย่า อย่าตกใจไปเลย ท่านไยรัส จงเชื่อเรานะ แล้วลูกสาวของท่านจะหายดี"

พอพวกเขาไปถึงบ้านไยรัส ก็เจอคนร้องไห้กันระมม พระองค์จึงเข้าไปในตัวบ้าน โดยไม่ให้ใครเข้าไปเลย.... ยกเว้น....พ่อ แม่ของเด็กพร้อมกับศิษย์ของพระองค์ คือ เปโตร ยอห์น และยากอบ

อย่าบอกใคร!

ลูกา 8:52-56

เมื่อทรงเห็นพวกเขาร้องไห้กันจึงตรัสว่า
“อย่าร้องไห้ไปเลย เด็กไม่ได้ตาย เขานอนหลับอยู่”
เท่านั้นเอง.... “ฮะ ฮะ วางั้นได้ไงท่าน ก็คุณหนูนะ
ตายไปแล้ว ข้าที่ท่านมองไม่เห็น” พระองค์ไม่ทรงตอบ
พวกเขา แต่ทรงเข้าไปในห้อง จับมือเด็กน้อยตรัสว่า
“ลูกเอ๋ย ลูกขึ้นเถอะนะ” ทันใดนั้นเอง วิญญาณของ
เธอก็กลับเข้ามา
เธอลุกขึ้นทันที
พ่อแม่ดีใจขอบคุณพระเยซูไม่หยุด
“ไป รีบไปหาอาหารมาให้ลูกกินเสีย...”
แม่รีบทำตามนั้น และพระเยซูตรัสว่า
“ไม่ต้องไปบอกให้ใครรู้ว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในห้องนี้เป็น
อย่างไร”